

først i de sidste Tiaar før Krigen er begyndt at danne Ansats til en industriel Udvikling. Landbruget er i væsentlig Grad ekstensivt, men ogsaa her er en Bevægelse henimod Intensitet begyndt. Der er imidlertid noget ejendommeligt ved Bevægelsen paa begge disse Omraader henimod Intensitet, og det er, at den i Landbruget foregaar ganske langsomt, medens Industrien meget hurtigt har koncentreret sig om nogle enkelte Industrier og dèr virkelig er naaet til at udvikle betydelige Forretninger med et moderne intensivt Maskineri. Der er i første Linie Træindustrien, der er dernæst den Industri, som staar i nær Forbindelse med Træindustrien, nemlig Papirindustrien, endvidere Tekstilindustrien, Læder- og Hudeindustrien, Smelteværker, Metallfabrikker og Maskinfabrikker og endelig Nærings- og Nydelsesmiddel-Industrien. Dette er de Industrier, som har nogen Betydning i Finland. Ser man paa et andet Erhverv som Fiskeriet, maa det undre, at Fiskeriet i et Land med en saa udstrakt Kyststrækning og saa opfyldt af Indsøer, som vi ved, at Finland er, ikke alene er langt nede, men endogsaa er i Tilbagegang. Det kunde være meget interessant at undersøge, hvad Grunden dertil er, men det har man nu ikke kunnet opholde sig ved i Nævnet.

Disse faa Angivelser siger os imidlertid, at Finland er et Land, som staar ved Begyndelsen af en Udvikling, og som vil faa Brug for Varer af mange Haande Arter, og i dette Forbrug kan vi naturligvis indtræde som Leverandører lige saa godt som andre Lande. Og skulde den intensive Udvikling i Industrien fortsættes i Finland, har man paa samme Maade som tidligere Grund til at vente, at Finland vil samle sig stærkt omkring Udviklingen af enkelte Industrier, som saa vil forsyne det, medens det paa den anden Side vil kunne give Plads for Forsyning udefra paa andre industrielle Omraader. Finland er heller ikke i Stand til at brødføde sig selv. Det indfører baade Hvede, Rug og Byg, dertil Frø, og ved dets Landbrugs Udvikling i intensiv Retning kan det ikke undgaas, at det maa komme til at indføre en Del Kvæg af Racer, der egner sig for Mælkeri; vi maatte jo saa tage os i Agt, at vi ikke gør, som vi skal have gjort i Estland, nemlig leverer dem noget forkert Kvæg, saaledes at de gaar bort fra os og vender sig til Sverige. Forudsat nu — hvad vi jo haaber, med den Sympati, der her fra de forskelligste Sider er udtalt overfor Landet, og som vi nærer overfor enhver Del af dets Befolkning —, at denne Udvikling vil finde Sted og Købeevnen derved

vokse, vil der dèr være et Marked, og et Marked, der vil udvikle sig saaledes, at vi i stigende Grad forhaabentlig vil kunne deltage i Forsyningen af det som Leverandører, og paa den anden Side er der jo Ting, som vi maa hente fra Finland, saaledes at Finland let kan sikre sig os som Kunde.

Der er allerede peget paa, at Handels-samkvemmet mellem Danmark og Finland egentlig langtfra har været tilfredsstillende hidtil. Jeg erindrer ikke om de Tal, vi raader over fra det Materiale, som Udenrigsministeriet har givet os, alle er blevet nævnt; lad mig nævne dem her i Sammenhæng. Vi stod i 1913 med en Udførsel til Finland paa 3,2 Mill. Kr.; den gik i 1920 op til 12,5 Mill. Kr. og er siden gaaet ned, i 1921 til 7,5 Mill. Kr., i 1922 til 5,2 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, naar vi tager Hensyn til Priser og Pengeværdi, at vi staar i Virkeligheden nu med en mindre Udførsel til Finland end i 1913. Finland er heldigere stillet overfor os, idet dets Udførsel til os ganske vist ogsaa, i hvert Tilfælde i et Aar, er nedadgaaende, men dog betydelig overstiger, hvad vi udfører til det. I 1913 havde Finlands Indførsel til os en Værdi af 9,1 Mill. Kr., i 1920 35 Mill. Kr., i 1921 21,3 Mill. Kr. og i 1922 25,6 Mill. Kr. Jeg lægger naturligvis ingen Vægt paa disse Krigstal; jeg holder mig til Tallene fra før Krigen og siger, at da var Samkvemmet med Finland, saa vidt Handelen med egne Varer angaar, mindre, end man paa Forhaand skulde tro. Vi havde en ret betydelig Indtægt af Skibsfart paa Finland, navnlig Skibsfart mellem andre Lande end Danmark og de finske Havne, men den egentlige Varehandel var mindre, end man skulde tro, i hvert Tilfælde mindre, end jeg havde troet. Der er god Anledning til at mene, at dette Forhold ikke behøver at vedvare. Der er god Anledning til at mene, at under den kommende finske Udvikling, som vi jo ønsker og haaber alt godt for, vil Markedet udvide sig ogsaa for os.

Der gaar igennem alle Østersølandene i dette Øjeblik af ganske naturlige Grunde en handelspolitisk Strømning, kan jeg gerne sige, en Stemning, selv hos den, der ikke er i Stand til at begrunde den politisk eller gennem den politiske Økonomi, hvad der ikke er vanskeligt, henimod Forstaaelsen af, at der kunde være Mening i, om disse Østersølande ligesom fik en fælles Handelspolitik, et fælles økonomisk Grundlag at staa paa. Om Rusland vil med i denne Strømning, eller om det vil blive liggende som en gammel Oldtidsskude, der bare generer Færdselen for de andre, er jo